ส่วนที่ ๑ ลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

๑. **ชื่อรายการ** การทำกลอง

ชื่อเรียกในท้องถิ่น แหล่งทำกลองตำบลเอกราช

๒. **ลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทา**งวัฒนธรรม(เลือกได้มากกว่า ๑ ช่อง)

☐วรรณกรรมพื้นบ้าน

☐ศิลปะการแสดง

☐แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และงานเทศกาล

☐ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล

☑งานช่างฝีมือดั้งเดิม

☐การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้านและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

๓. พื้นที่ปฏิบัติ

การทำกลองที่ตำบลเอกราชแต่เดิมชาวบ้านเรียกว่าบ้านปากน้ำ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เป็นแหล่งทำกลองที่มีชื่อเสียงจนได้เป็นส่วนหนึ่งของคำขวัญจังหวัดอ่างทอง

๔. สาระสำคัญของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมโดยสังเขป

การทำกลองที่ตำบลเอกราชแต่เดิมชาวบ้านเรียกว่าบ้านปากน้ำ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เป็นแหล่งทำกลองที่มีชื่อเสียงจนได้เป็นส่วนหนึ่งของคำขวัญจังหวัดอ่างทอง กลองที่ชาวบ้านทำมีหลายชนิดและหลายขนาดด้วยกัน ในสมัยก่อนจะทำเพื่อใช้เป็นเครื่องดนตรีเพียงอย่างเดียว แต่ในปัจจุบันยังเป็นงานศิลปหัตถกรรมที่ทำเป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยวอีกด้วย การทำกลองจึงขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาดเป็นเกณฑ์ กลองยาวเป็นกลองที่มีการทำมากที่สุด นอกจากนั้นก็เป็นกลองขนาดเล็กเป็นของที่ระลึก เช่น กลองยาว กลองทัด กลองแขก ตะโพน โทน รำมะนา ฯลฯ บางครั้งก็มีผู้สั่งทำกลองขนาดพิเศษ และกลองของประเทศต่าง ๆ ซึ่งเป็นการว่าจ้างเป็นครั้งคราว

๕.ประวัติความเป็นมา

การทำกลองของหมู่บ้านทำกลองแห่งนี้ ได้เริ่มทำกลองขึ้นเมื่อมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๐ โดยมีคุณตาเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์ (ถึงแก่กรรม) ซึ่งมีวงปี่พาทย์เริ่มทำกลองขึ้นใช้เองและถ่ายทอดความรู้ให้ลูกหลานทำจนชำนาญ มีการพัฒนาฝีมือการทำกลองขึ้นจนเป็นที่รู้จักและแพร่ขยายไปยังจังหวัดต่าง ๆ โดยตระกูลภู่ประดิษฐ์ยังคงสืบทอดการทำกลองอยู่จนถึงปัจจุบันแต่ยุคที่กลองในหมู่บ้านทำกลองแห่งนี้เฟื่องฟูที่สุดเกิดขึ้นในปีพ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นยุคของกำนันหงส์ฟ้า หยดย้อย ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว โดยกำนันหงส์ฟ้า เป็นคนทำกลองที่มีพื้นฐานมาจากการแสดงลิเก และเชี่ยวชาญในเครื่องดนตรีไทยชนิดเครื่องตีเป็นอย่างมาก การที่กำนันหงส์ฟ้า หยดย้อย มีอาชีพแสดงลิเก จึงเป็นเหตุผลักดันให้ริเริ่มผลิตกลองออกจำหน่าย เพราะทราบว่าหากกลองดี ปี่พาทย์ดี ย่อมจูงใจผู้แสดงให้ร้องให้รำและผู้ชมก็ชื่นชอบ

กำนันหงส์ฟ้า จึงเริ่มทำกลอง และพยายามประดิษฐ์คิดค้นให้ทันสมัย และใช้ง่ายขึ้นได้พัฒนาจากเครื่องมือเดิมมาใช้เครื่องมืออุปกรณ์ไฟฟ้า โดยยึดคติที่ว่า “กลองดีต้องดีดัง” ประกอบกับความเป็นคนช่างคิด ช่างทำ ช่างสังเกต จึงสามารถประดิษฐ์กลองได้ทุกชนิดและมีคุณภาพดีจนได้รับความนิยมเชื่อถือจากผู้ใช้ทั่วไป

หลังจากที่กำนันหงส์ฟ้า ได้เสียชีวิต การดำเนินกิจกรรมของการทำกลองยังคงปฏิบัติต่อเนื่องกันไป ผู้ที่ทำกลองชาวบ้านปากน้ำส่วนใหญ่มักจะเป็นญาติพี่น้อง หรือเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเช่นเดียวกับการเกี่ยวดองเป็นเครือญาติของชาวบ้านในหมู่บ้านสังคมชนบททั่วไป การทำกลองเป็นงานศิลปหัตถกรรมในครัวเรือน จึงเป็นอุตสาหกรรมเล็ก ๆ ที่มีการจ้างแรงงานรับจ้างทำแต่ส่วนใหญ่แล้ว ผู้ที่ทำกลองมักจะเป็นคนในครัวเรือน คือ พ่อ แม่ ลูก หรือญาติพี่น้องที่ใกล้ชิด แบ่งหน้าที่ในการทำกลองตามกำลัง เป็นการช่วยกันทำงานภายในครอบครัวไม่ต้องจ้างคนอื่นหรือถ้าหากเป็นผู้ผลิตกลองรายใหญ่ถึงขนาดเป็นอุตสาหกรรมเล็ก ๆ แรงงานภายในครอบครัวไม่พอก็ต้องจ้างคนในหมู่บ้านมาช่วยกันทำ โดยกำหนดค่าแรงเป็นชิ้นของงาน เช่น การขุดกลองยาว ราคาประมาณ ๔๐ บาทต่อ ๑ ลูก กลองทัดหรือกลองเพลหน้า ๓๐ นิ้ว ราคา ๕๐๐ บาทต่อ ๑ ลูก

ปัจจุบันนายสุวรรณ โพธิปิน ช่างทำกลองแห่งบ้านปากน้ำ ตำบลเอกราช ซึ่งเป็นทายาทรุ่นที่ ๓ ของคุณตาเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์ ได้รับการสืบทอดการทำกลองจนมีชื่อเสียงและได้สืบทอดไปสู่รุ่นลูกในรุ่นที่ ๔

สำหรับประวัตินายสุวรรณ โพธิปิน เกิดเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๙ เป็นบุตรของนายสวิง โพธิปิน และนางเจือ โพธิปิน (สกุลเดิมภู่ประดิษฐ์) มีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งสิ้น ๘ คน นายสุวรรณ โพธิปิน เป็นบุตรคนที่ ๔ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จากโรงเรียนวัดโบสถ์วรดิตย์ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วได้ช่วยบิดา มารดาทำนา เมื่อหมดฤดูกาล ทำนาก็รับจ้างบรรเลงเพลงปี่พาทย์งานต่าง ๆ เนื่องจากทางครอบครัวมีวงปี่พาทย์ที่ได้รับการตกทอดมาจากนายเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์ ผู้เป็นบิดาของนางเจือ โพธิปิน มารดาของนายสุวรรณ โพธิปิน

นายเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์ ได้ถ่ายทอดการทำกลองในครอบครัวจากรุ่นสู่รุ่นจนเป็นอาชีพหลัก ด้านหัตถกรรมในครัวเรือน นับเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ตกมาถึงนายสุวรรณ โพธิปิน และนอกจากบุคคลในตระกูลที่ต่างแยกย้ายออกมาสร้างเป็นอาชีพของตนเองแล้ว ยังมีบุคคลต่างตระกูลที่เคยเป็นผู้ช่วยสร้างกลองที่บ้านของนายเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์ ซึ่งต่างก็แยกย้ายไปสร้างกลองของตนเองอีกด้วย เช่น กำนันหงส์ฟ้า หยดย้อย(ถึงแก่กรรม) นายสนั่น บัวคลี่ นายยุทธ แสงหิ่งห้อย นายเฉลิม เผ่าพยัฆ จึงทำให้หมู่บ้านทำกลองเอกราช เป็นแหล่งทำกลองแห่งใหญ่และลือชื่อของจังหวัดอ่างทอง ซึ่งกลองที่ทำเน้นที่คุณภาพการใช้งานมากกว่า เพราะในหมู่บ้านนี้มีทั้งที่ทำกลองเพื่อใช้งานและเป็นของที่ระลึก

๖.ลักษณะเฉพาะที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุมสาระดังต่อไปนี้ (ประกอบด้วยประเภท ลักษณะพิเศษหรือเอกลักษณ์ เครื่องมือ กลวิธีการผลิตงานและกระบวนการจัดการองค์ความรู้ของช่างฝีมือดั้งเดิม)

๖.๑ ลักษณะ

๑) หุ่นกลอง ไม้สำหรับทำหุ่นกลองที่ดีต้องสมบูรณ์ไม่มีรอยแตกร้าวและการเจาะกินของแมลง อาจเป็นกลองขึ้นหนังหน้าเดียวหรือสองหน้าก็ได้

๒) การทาน้ำมันชักเงา ต้องขัดแต่งหุ่นกลองให้เรียบดีก่อน จึงทาน้ำมันชักเงา

๓) การขึ้นหนังกลอง ต้องเลือกหนังให้ถูกกับชนิดของกลอง

๔) การเทียบเสียงกลอง ต้องมีเสียงดังกังวาน ถูกต้องตามชนิดของกลอง

๖.๒ ความเชื่อ

๑. ห้ามข้ามเครื่องมือทุกชนิดในการทำกลอง

๒. ก่อนทำตะโพนไทยต้องมีการบอกเล่าครูบาอาจารย์ทุกครั้ง

๓. ตะโพนไทยที่ขึ้นด้วยหนังเสือจะข่มตะโพนไทยที่ขึ้นด้วยหนังวัว

ความเชื่อเรื่องครู

การไหว้ครูถือว่ามีความสำคัญมาก และช่างทำกลองก็เช่นกัน ช่างทำกลองจะจัดพิธีไหว้ครูเป็นประจำทุกปี เพื่อระลึกถึงครูอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การไหว้ครูโดยทั่วไปมี ๒ แบบ คือ

๑) บอกเล่าก่อนการทำกลอง

๒) การไหว้ครูประจำปี กำหนดวันข้างขึ้น วันพฤหัสบดีเดือน ๙ ของทุก

๖.๓ ขั้นตอนการทำตะโพนไทยของนายสุวรรณ โพธิปิน

๑) เลือกไม้ที่สมบูรณ์ ไม่มีตำหนิ

๒) นำไปกลึงให้ได้หุ่นนอกตามที่ต้องการ

๓) นำไปคว้านให้ได้ความหนาตามต้องการ

๔) นำไปผึ่งแดดเป็นเวลาประมาณ ๑ สัปดาห์

๕) นำไปรมไฟเพื่อลบเสี้ยนและป้องกันมอด

๖) นำไปขึ้นแท่นขัดด้วยกระดาษทรายทั้งภายในและภายนอก

๗) ลงน้ำมันยางที่ผสมชันและปูนแดงทั้งภายนอกและภายใน

๘) นำไปผึ่งแดดจนแห้งสนิท

๙) ขึ้นหนังตะโพนโดยเทียบเสียงให้ได้เสียงตามต้องการ

๓. ลักษณะเฉพาะอื่น ๆ

ตะโพนไทยของนายสุวรรณ โพธิปิน มีความพิเศษอยู่ที่การทำหน้าหนังตะโพนไทย เพราะการทำหนังหน้าตะโพนไทยของนายสุวรรณ โพธิปิน จะมีการคัดเลือกหนังที่มีคุณภาพ เช่น หน้าใหญ่หรือหน้าเท่งจะใช้หนังวัวบริเวณกลางลำตัว เพราะหนังวัวบริเวณกลางลำตัวเป็นหนังที่บางเสมอกัน เหมาะสำหรับทำหน้าตะโพนไทยหน้าใหญ่ หรือหน้าเท่ง ส่วนหน้าเล็ก หรือหน้ามัด จะใช้หนังวัวที่มีความหนามากกว่าหน้าใหญ่

ส่วนที่ ๒ คุณค่าและบทบาทของวิถีชุมชนที่มีต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

องค์กรผู้นำในระดับชุมชนของหมู่บ้านทำกลองเอกราช พบว่านอกจากมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ ในชุมชนแล้ว ชุมชนยังให้ความสำคัญในงานวัฒนธรรมร่วมกับภาคประชาชนเป็นอันดับต้น มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามวาระและโอกาส ความรับผิดชอบตามระยะเวลาที่กำหนด มีลักษณะการเข้าร่วม ดังนี้

๑. ลักษณะการมีส่วนร่วมกิจกรรมด้านวัฒนธรรมชุมชนของชุมชนหมู่บ้านทำกลองเอกราชมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดกิจกรรมและพิจารณาตัดสินใจ วางแผนร่วมปฏิบัติงานและรับผิดชอบ เช่น การจัดงานมหกรรมกลองนานาชาติ การจัดพิธีไหว้ครูกลอง ก่อนการจัดงานชุมชนจะต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นร่วมกัน

๒. ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนเกิดจากความสมัครใจ และมีค่านิยมที่ดีที่ต้องการเห็นชุมชนตนเองเกิดความเข้มแข็ง จึงยินดีร่วมรับผิดชอบกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในชุมชนเสมอ

๓. ผู้นำชุมชนและคนในชุมชนเห็นความสำคัญของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษว่าสามารถนำมาสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชนตลอดจนสามารถส่งต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไปยังลูกหลานต่อไป

๔. มีการนำเอามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม การทำกลอง ไปต่อยอดให้กับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา เช่น การนำเอาการแสดงกลองยาวเข้าไปสอนให้แก่เด็กในสถานศึกษาได้แก่ โรงเรียนวัดเอกราช

๕. มีการสร้างความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ของชุมชน วัด บ้าน หน่วยงานรัฐเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน

๖. การพัฒนาบุคลากรทางด้านวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชน การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนามิติทางศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชน โดยหน่วยงานในชุมชนทุกภาคส่วน ต้องมีส่วนร่วมโดยมุ่งเน้นการนำทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิมมาถ่ายทอด สืบทอดและจัดเป็นหลักสูตรชุมชนเพื่อให้เกิดผลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการถ่ายทอดสู่เด็กและเยาวชน ซึ่งชุมชนมีส่วนร่วม

ส่วนที่ ๓มาตรการในการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

๑. โครงการ กิจกรรมที่มีการดำเนินงานของรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

☐การศึกษา วิจัย (ระบุวิธีดำเนินงาน พื้นที่ ชุมชน ระยะเวลา และงบประมาณ)

.....

☐การอนุรักษ์ ฟื้นฟู (ระบุวิธีดำเนินงาน พื้นที่ ชุมชน ระยะเวลา และงบประมาณ)

.....

.....

☐การสืบสานและถ่ายทอด (ระบุวิธีดำเนินงาน พื้นที่ ชุมชน ระยะเวลา และงบประมาณ)

.....

.....

☐การพัฒนาต่อยอดมรดกภูมิปัญญา (ระบุวิธีดำเนินงาน พื้นที่ ชุมชน ระยะเวลา และงบประมาณ)

.....

.....

☐การดำเนินงานด้านอื่น ๆ (ระบุวิธีดำเนินงาน พื้นที่ ชุมชน ระยะเวลา และงบประมาณ)

.....

.....

๒. มาตรการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่คาดว่าจะดำเนินการในอนาคต

ในการเตรียมการและดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม มิให้สูญหาย มีมาตรการดังนี้

๑. มาตรการด้านวิชาการ ได้ให้ความสำคัญในการศึกษาและวิจัยองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำกลอง เพื่อให้เกิดกลไกเชิงระบบอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง โดยสนับสนุนให้มีการเก็บรวบรวมองค์ความรู้ มีการถอดบทเรียนความรู้จากประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญด้านการทำกลอง และนำไปสร้างระบบสารสนเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้สะดวกเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาการทำกลอง

๒. มาตรการด้านการพัฒนาบุคลากรและกำลังคน จะต้องมีการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรมเพื่อมีการถ่ายทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

๓. มาตรการด้านนโยบายและกฎหมาย ปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายและพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการสร้างสรรค์ สั่งสม ปลูกฝัง และสืบทอดในชุมชนจากคนรุ่นหนึ่งมายังคนอีกรุ่นหนึ่งและเป็นการป้องกันไม่ให้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติเกิดการสูญหาย จึงมีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ ขึ้น

๔. มาตรการด้านงบประมาณ ปัจจุบันรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้มีการจัดเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

๕. มาตรการด้านกลไกการทำงาน กลไกการทำงานเพื่อส่งเสริมและปกป้องภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ปัจจุบันกลไกการทำงานนี้เป็นของภาครัฐมากกว่าภาคประชาชน สิ่งที่ต้องแก้ไขคือ การสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาชน โดยจัดให้มีการสร้างเครือข่ายเพื่อร่วมกันเฝ้าระวัง อนุรักษ์ ส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

๓. การส่งเสริม สนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือภาคประชาสังคม (ถ้ามี)

ภาครัฐ โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ได้มีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้มีการปกป้องคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาไม่ให้สูญหายและเกิดความเข้มแข็งของมรดกภูมิปัญญาของไทย

ส่วนที่ ๔ สถานภาพปัจจุบัน

๑. สถานการณ์คงอยู่ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

☑ **มีการปฏิบัติอย่างแพร่หลาย**

☐ **เสี่ยงต่อการสูญหายต้องได้รับการส่งเสริมและรักษาอย่างเร่งด่วน**

☐ **ไม่มีการปฏิบัติอยู่แล้วแต่มีความสำคัญต่อวิถีชุมชนที่ต้องได้รับการฟื้นฟู**

๒. สถานภาพปัจจุบันของการถ่ายทอดความรู้และปัจจัยคุกคาม

<u>สถานภาพปัจจุบัน</u>

๑. การถ่ายทอดองค์ความรู้จากรุ่นสู่รุ่น เป็นการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ลูกหลานและผู้ที่สนใจจะเรียนรู้เข้ามารับการถ่ายทอด

๒. มีการสร้างเครือข่ายที่เป็นระบบ ทำให้การถ่ายทอดองค์ความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

๓. การเข้าถึงองค์ความรู้ด้านการทำกลอง สามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวได้

<u>ปัจจัยคุกคาม</u>

๑. การถ่ายทอดองค์ความรู้ไม่มีหลักสูตรในการถ่ายทอด

๒. คนทำกลองมีการแข่งขันด้านการตลาดค่อนข้างสูง

๓. รายชื่อผู้สืบทอดหลัก

รายชื่อบุคคล/หัวหน้าคณะ/กลุ่ม/สมาคม/ชุมชน	**อายุ/อาชีพ**	**องค์ความรู้ด้านที่ได้รับการสืบทอด/จำนวนปีที่สืบทอดมา**	**สถานที่ติดต่อ/โทรศัพท์**
นายสุวรรณ โพธิปิน	๖๒ ปี/ช่างทำกลอง	การทำกลอง ได้รับการถ่ายทอดมาเป็นเวลา ๕๐ ปี	๑๗/๒ หมู่ที่ ๖ ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

ส่วนที่ ๕ การยินยอมของชุมชนในการจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ชื่อ – สกุล นายสุวรรณ โพธิปิน เป็นผู้สืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมด้านการทำกลอง ขอรับรองข้อมูลตามเอกสารคำขอเสนอฯ และยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ลงชื่อ

(นายสุวรรณ โพธิปิน)

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๐

ส่วนที่ ๖ภาคผนวก

๑. เอกสารอ้างอิง

ทตฺตชีโว ภิกขุ. (๒๕๕๘). **ไหว้ครู.** กรุงเทพ ฯ: นิวไวเต็ก

ธิกานต์ ศรีนารา และพิเชษฐ์ เดชผิว. (๒๕๔๘). **วัฒนธรรมดนตรีในสังคมไทย. กรุงเทพ ฯ: แม็ค**

บุญธรรม ตราโมท. (๒๕๔๕). **คำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย.** กรุงเทพ ฯ: ชวนพิมพ์

ประสิทธิ์ ถาวร. (๒๕๑๕). **คำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย.** กรุงเทพ ฯ: นิยมอักษร

ปัญญา รุ่งเรือง.(๒๕๒๑).**ประวัติการดนตรีไทย**. กรุงเทพ ฯ: ไทยวัฒนาพานิช

มนตรี ตราโมท. (๒๕๓๗) การไหว้ครูดนตรีไทย. ใน **ไหว้ครูดนตรีไทย.** (หน้า ๑ –๑๗). กรุงเทพ ฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

_____ . (๒๕๓๘).**ดนตรีไทยของมนตรี ตราโมท**.กรุงเทพ ฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สงเคราะห์สหายศิลปิน, สมาคม.(๒๕๑๖) **ที่ระลึกในงานไหว้ครู.** กรุงเทพ ฯ: กรุงสยามการพิมพ์.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. (๒๕๓๗).**ไหว้ครูดนตรีไทย.**กรุงเทพ ฯ:นีลนาราการพิมพ์.

สุกรี เจริญสุข. (๒๕๓๕). ฆ้อง ระฆัง กังสดาล เครื่องดนตรีที่สร้างขึ้นเพื่อพิธีกรรม. ใน **ดนตรีไทย** อุดมศึกษา ครั้งที่ ๒๓. (หน้า ๑๓๘ – ๑๔๗). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุกรี เจริญสุข. (๒๕๓๘). **ดนตรีชาวสยาม.**กรุงเทพ ฯ: Dr. Sax.

บุญธรรม ตราโมท**.คำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย.** กรุงเทพ ฯ: ชวนพิมพ์ ,๒๕๔๕

๒. บุคคลอ้างอิง

พินิตร์ ฉายสุวรรณ. ศิลปินแห่งชาติ, สัมภาษณ์

สนั่น บัวคลี่. ช่างทำกลองบ้านเอกราช, สัมภาษณ์

นายยุทธ แสงหิ่งห้อย. ช่างทำกลองบ้านเอกราช, สัมภาษณ์

นายสุวรรณ โพธิปิน. ช่างทำกลองบ้านเอกราช, สัมภาษณ์

นายศราวุธ เผ่าพยัฆ. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเอกราช,สัมภาษณ์

๓. รูปภาพพร้อมคำอธิบายใต้ภาพ จำนวน ๑๐ ภาพ

รหัสภาพ	ภาพ	คำอธิบาย	วัน เดือน ปี ที่ถ่ายภาพ	ผู้ถ่ายภาพ
กลอง -๐๑		คุณตาเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์ คนทำกลองคนแรก ของบ้านปากน้ำ ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง	๑๘ มิ.ย.๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร
กลอง -๐๒		นายสุวรรณ โพธิปิน ช่างทำกลอง เป็นหลานของคุณ ตาเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์ รูปกำลังขึ้นตะโพน	๑๘ มิ.ย.๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร

รหัสภาพ	ภาพ	คำอธิบาย	วัน เดือน ปี ที่ถ่ายภาพ	ผู้ถ่ายภาพ
กลอง -๐๓		นายสนั่น บัวคลี่ ช่างทำกลอง ลูกศิษย์คุณตาเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์	๑๘ มิ.ย.๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร
กลอง -๐๔		นายยุทธ แสงหิ่งห้อย ช่างทำกลอง ลูกศิษย์คุณตาเพิ่ม ภู่ประดิษฐ์	๑๘ มิ.ย. ๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร

รหัสภาพ	ภาพ	คำอธิบาย	วัน เดือน ปี ที่ถ่ายภาพ	ผู้ถ่ายภาพ
กลอง – ๐๕		การดึงสายหนังกลอง	๑๘ มิ.ย. ๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร ภาพที่ 3

กลอง-๐๖		การดงกลอง	๑๘ มิ.ย. ๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร

รหัสภาพ	ภาพ	คำอธิบาย	วัน เดือน ปี ที่ถ่ายภาพ	ผู้ถ่ายภาพ
กลอง-๐๗		หุ่นกลอง	๑๘ มิ.ย. ๒๕๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร

กลอง-๐๘		หนังวัวสำหรับทำหน้ากลอง	๑๘ มิ.ย. ๒๕๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร
กลอง –๐๙		พิธีไหว้ครูกลอง	กรกฎาคม ๒๕๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร

รหัสภาพ	ภาพ	คำอธิบาย	วัน เดือน ปี ที่ถ่ายภาพ	ผู้ถ่ายภาพ
กลอง-๑๐		กลองที่ทำเสร็จแล้ว	๑๘ มิ.ย. ๒๕๖๐	วรวรรณ งามวิจิตร

๑๐. ข้อมูลภาพถ่าย ข้อมูลเคลื่อนไหวหรือข้อมูลเสียง (ระบุประเภทของสื่อที่แนบมาพร้อมคำอธิบาย)

☑ข้อมูลภาพถ่าย ได้แก่

☑ข้อมูลภาพเคลื่อนไหว ได้แก่

☑ข้อมูลเสียง ได้แก่

๑๑. ข้อมูลผู้เสนอ

ชื่อ – สกุล นางจุรีพร ขันตี

หน่วยงาน สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอ่างทอง

เลขที่ ถนนเทศบาล ๑ ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

รหัสไปรษณีย์ ๑๔๐๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๓๕๖๑๕ ๙๑๔ โทรสาร ๐ ๓๕๖๑๕ ๙๑๖

๑๒. ข้อมูลผู้ประสานงาน

ชื่อ – สกุล นางวันทนีย์ มีแสง

หน่วยงาน สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอ่างทอง

เลขที่ ถนนเทศบาล ๑ ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

รหัสไปรษณีย์ ๑๔๐๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๓๕๖๑๕ ๙๑๔ โทรสาร ๐ ๓๕๖๑๕ ๙๑๖
